

Судилося мені у тебе коло ніг  
До скону лебедіть Люблю тебе Маріє  
Слабенький голосе я від оман знеміг  
Уже й поезії створити не здолію

Колись мені дававсь палкий жагучий ритм  
Що поривав серця до трепету і млості  
Тепер над віршем б'юсь що ледве майорить  
І смерть мою снує як любо це вашмості